

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

THE DEVELOPMENT OF THE SPELLING SKILLS OF PRATHOMSUKSA 6 STUDENTS BY USING STORY TELL BOOKS

อัฐพล พงษ์สระพัง, ปพิชญา พรหมกันธา และพัทธนันท์ พาป้อ

สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

thaieducpru@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อหนองไผ่ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2563 จำนวน 24 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ที่ผ่านการตรวจสอบและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X} , Mean), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D., Standard Deviation) เปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนใช้สถิติการทดสอบ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำ, ทักษะการเขียนสะกดคำ, นิทาน

Abstract

The development of the spelling skills of Prathomsuksa 6 students by using story tell books, aims to improve the spelling skills of Prathomsuksa 6 students by story tell books. The research tools including learning management plans and archivement testes that measure the achievement of spelling, examined and based on the IOC's accuracy index of experts, statistics used in the research, including average (\bar{X}), standard deviation (S.D.), compare pre-test and post-test scores using the t-test statistics based on dependent testing.

The results of the research showed that the results compared the spelling achievement score between pre-test scores and post-test scores on spelling by using story tell books of Prathomsuksa 6 students found that the scores post-test scores were higher than pre-test scores with a statistical significance of 0.5

Keywords: spelling, spelling skills, story tell books

บทนำ

การเขียนนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ดังที่ ศรีธัญญา บุญทันตา (2552, หน้า 2) กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสารเพื่อสื่อความคิดหรือเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้สื่อสารต้องการถ่ายทอดไปยังผู้รับ เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์ และเครื่องมือสำหรับบันทึกเรื่องราว ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม อีกทั้งยังช่วยสืบทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ จากอดีตต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ไปจนถึงอนาคต เพื่อให้การสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารและผู้รับสารมีความเข้าใจที่ตรงกัน จำเป็นต้องอาศัยการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ รสริน ดิษฐบรรจง (2552, หน้า 2) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า การเขียนมีความสำคัญมากทั้งต่อตัวผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ทำให้การส่งสารสัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้ จุมพิต ศรีวัฒนพงษ์ (2547, หน้า 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับสื่อสารทั้งในอดีต ปัจจุบันและอนาคต โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยนำเสนอข้อมูลให้ผู้อ่านได้รับทราบถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ เป็นการแสดงให้เห็นความรู้และสติปัญญาของผู้เขียน และช่วยแสดงให้เห็นถึงตัวตนของผู้เขียน

ปัจจุบันการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่จำเป็นห้วง โดยเฉพาะปัญหาการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นปัญหาที่พบมากในการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนพยัญชนะผิด เขียนสระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิด และเขียนตัวการันต์ผิด ดังที่ ปัทมา ไตรคุป (2547, หน้า 8) ได้กล่าวไว้ว่า ปัญหาการเขียนสำคัญอีกประการหนึ่ง คือการสะกดการันต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด สาเหตุเพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธีและเพียงพอ ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้สนุกสนานเพื่อให้นักเรียนรักที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ พรรณี แพงวังทอง (2542, หน้า 57) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนนั้น ครูต้องเน้นการฝึกให้มาก เมื่อเด็กเข้าใจความหมายของคำเด็กก็จะสามารถใช้คำได้ ถ้าเราฝึกให้เขารู้จักใช้ และฝึกสม่ำเสมอการฝึกใช้คำมาก ๆ เขียนกันจริง ฝึกกันจริง เด็กจะเกิดทักษะถาวรขึ้น จะสามารถนำไปใช้ในการเขียนรูปแบบอื่นได้อีก เพื่อให้เด็กนักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น

ทักษะการเขียนสะกดคำถือเป็นส่วนหนึ่งของการเขียนต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้การเขียนมีประสิทธิภาพ มีความถูกต้อง และสื่อสารได้อย่างชัดเจน ดังที่ กิตติกา บุญญาทวี (2557, หน้า 3) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการเขียนภาษาไทยนับเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียนในการเริ่มต้นเรียน ถ้าละเลยข้อบกพร่องนั้นไปอาจทำให้นักเรียนอ่านผิด และเขียนผิดไปอีก ทั้งการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยการเขียนสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เรียน หากครูไม่ได้ฝึกสะกดคำนักเรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านการเขียนของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำทำให้เมื่ออ่านเขียนหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของนักเรียนไทยปัจจุบัน ซึ่งผลการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ กำชัยทองหล่อ (2552, หน้า 160) ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาจะให้เข้าใจความหมายกันได้ต้องกำหนดตัวอักษรเป็นหลัก เพราะตัวอักษรเป็นเครื่องหมายแทนคำพูด ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการใช้ภาษา ถ้าเขียนสะกดคำผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นผู้เขียนจำเป็นต้องรู้หลักการเขียนที่ถูกต้อง เพื่อช่วยให้สามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและทำให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการเขียนจึง

เป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธีถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป

จากการศึกษาประเมินปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อหนองไผ่ อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาในด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งสังเกตได้จากการตรวจงานในสมุดงานนักเรียน การเขียนตามคำบอกการเขียนสะกดคำของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนมีศักยภาพความพร้อมในด้านการเรียนที่ยังไม่เต็มที่ อีกทั้งพื้นฐานในการเรียนรู้มีความแตกต่างกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จึงยากต่อการรับรู้ให้เหมือนกันทั้งหมดได้ ซึ่งมีปัญหาด้านการเขียนคือ การเขียนสะกดคำผิดใช้คำไม่ถูกต้อง พื้นฐานความรู้ด้านการเขียนยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพราะหากละเลยข้อบกพร่องเหล่านี้ไปก็อาจทำให้นักเรียนผิดไปตลอด และในการปรับปรุงพัฒนานั้นต้องอาศัยความร่วมมือทั้งครูผู้สอนและนักเรียน การแก้ปัญหาคือการเขียนของนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญ และสามารถเขียนสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นจึงมีความสนใจที่จะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทานเล่มเล็ก ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ ที่เป็นรูปธรรมช่วยเสริมเนื้อหาให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็ว จะทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้ และจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้ ซึ่งจะดึงดูดความสนใจ รวมทั้งเสริมสร้างจินตนาการให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาขีดความสามารถในการเขียนสะกดคำในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น เพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องย่อมนำไปสู่การเรียนภาษาไทย และการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นที่มีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียน จะเป็นแนวทางการพัฒนาทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จึงสนใจที่จะแก้ปัญหาคือการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการศึกษาในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อหนองไผ่ ให้มีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำโดยมีแนวทางในการพัฒนาการเขียนสะกดคำ โดยใช้สื่อนิทานเล่มเล็ก ส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้ พัฒนาทักษะความสามารถของนักเรียนแต่ละบุคคล และนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูมีสื่อในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน และเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

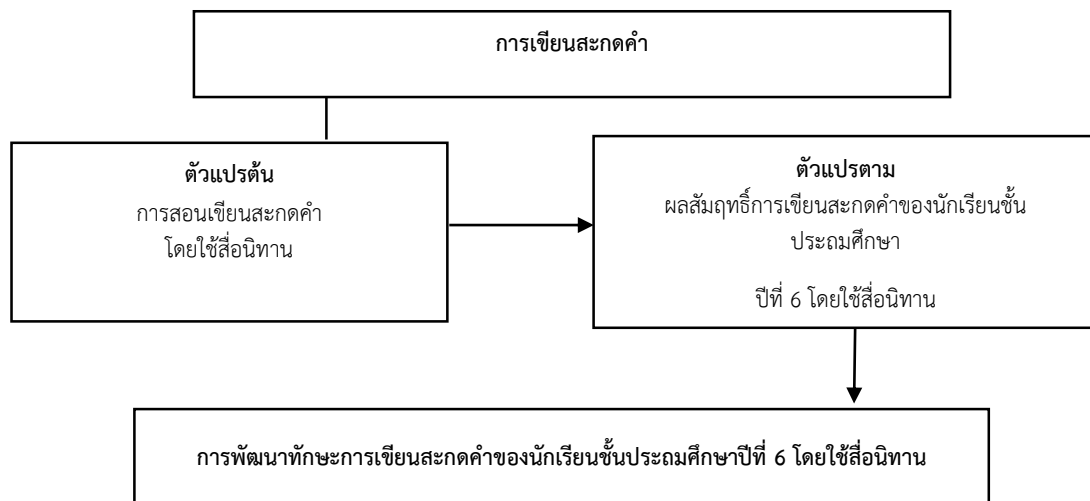
เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อ หนองไผ่ อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 91 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนชุมชนบ้านแก้งคร้อหนองไผ่ อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน 24 คน โดยได้มาจากวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การใช้สื่อนิทานในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งใช้ควบคู่กับสื่อการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน จำนวน 10 แผน ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design โดยมีลักษณะการทดลองดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design

ก่อนเรียน	ทดลอง	หลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

- T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
X แทน แผนการจัดการเรียนรู้
T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

ขั้นตอนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 24 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเอง และใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 10 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลา ทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียน วิธีปฏิบัติให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองให้เข้าใจ
2. ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ
3. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน 10 ชั่วโมง โดยใช้สื่อนิทาน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. เมื่อดำเนินการสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post - test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ

ตารางที่ 3 การกำหนดระยะเวลาในการทดลอง

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 “วิถีพุทธ วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้ำน่านในสังคมวิถีใหม่”

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ครั้งที่	รายการทดลอง	วัน เดือน ปี
1	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre - test) จำนวน 30 ข้อ	1 ตุลาคม 2563
2	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง กระจายกับเต่า เล่มที่ 1	2 ตุลาคม 2563
3	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ไม่พอใจในสิ่งที่มี เล่มที่ 2	6 ตุลาคม 2563
4	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ลิงน้อยโลกมาก เล่มที่ 3	8 ตุลาคม 2563
5	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง จิ้งจอกเจ้าเล่ห์ เล่มที่ 4	12 ตุลาคม 2563
6	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง ม.ม้าอาฆาต เล่มที่ 5	15 ตุลาคม 2563
7	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สามัคคีস্যบสิงห์ เล่มที่ 6	19 ตุลาคม 2563
8	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง แม่วานให้หนูไปซื้อของ เล่มที่ 7	20 ตุลาคม 2563
9	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง คุณยายพยาบาล เล่มที่ 8	22 ตุลาคม 2563
10	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง สองพี่น้องผจญภัย เล่มที่ 9	26 ตุลาคม 2563
11	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง แกะน้อยหาเพื่อน เล่มที่ 10	27 ตุลาคม 2563
12	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post - test) จำนวน 30 ข้อ	30 ตุลาคม 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการทดลอง ประสิทธิภาพ และเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน จำนวน 10 แผน
2. ใช้สถิติบรรยายวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ โดยค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คำนวณค่าในโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent คำนวณโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ผู้วิจัยได้นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้สื่อนิทาน มาวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน และผลต่างของคะแนนทดสอบ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ดังตารางที่ 4

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ดังตารางที่ 5

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน และผลต่างของคะแนนทดสอบ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน และผลต่างของคะแนนทดสอบ การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

N	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลต่างของคะแนนทดสอบ	N	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลต่างของคะแนนทดสอบ
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)			ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)	
1	17	27	+10	15	24	30	+6
2	17	29	+12	16	17	29	+12
3	15	26	+11	17	19	30	+11
4	20	30	+10	18	18	26	+8
5	12	27	+15	19	11	27	+16
6	23	30	+7	20	20	27	+7
7	14	28	+14	21	17	28	+11
8	16	26	+10	22	10	25	+15
9	17	27	+10	23	17	26	+9
10	21	29	+8	24	13	25	+12
11	18	29	+11	รวม	396	662	+266
12	15	28	+13	\bar{x}	16.50	27.58	+11.08
13	13	26	+13	S.D.	3.64	1.61	+2.76

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 7 “วิถีมุข วิถีชุมชน รากฐานชีวิตคนเชิงสังคมล้ำน่านในสังคมวิถีใหม่”

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2564 ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

14	12	27	+15	ร้อยละ	68.75	114.93	+46.18
----	----	----	-----	--------	-------	--------	--------

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 114.93 และค่าเฉลี่ยผลต่างของคะแนนแบบทดสอบ คิดเป็นร้อยละ 46.18

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน

คะแนนทดสอบ	N	\bar{x}	S.D.	t	df	sig
Pre-test	24	16.50	3.64	19.64	23	0.00**
Post-test	24	27.58	1.61			

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนก่อนเรียนการวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน คะแนนก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ส่วนคะแนนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.58 เมื่อนำคะแนนมาเปรียบเทียบ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังการสอน โดยใช้สื่อนิทาน พบว่า คะแนนผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากการเปรียบเทียบคะแนนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นสื่อนิทานจำนวน 10 ชุด จากแผนการจัดการเรียนรู้วัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทานก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน หลังการฝึกเขียนสะกดคำสูงกว่า ก่อนการฝึกเขียนสะกดคำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่าการใช้ชุดฝึกการ

เขียนสะกดคำที่สอนโดยใช้สื่อนี้ทานนี้สามารถแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำที่ไม่ถูกต้องได้ เพราะเป็นการเรียนรู้จากสื่อที่นักเรียนสนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อนี้ทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสื่อการสอน เหมาะกับการนำมาเป็นสื่อในการส่งเสริมการเขียนสะกดคำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เมตตา บุญยศรี (2552) ที่วิจัยเพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) ส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ระหว่างก่อนและหลังเรียน ที่เรียนโดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 34.33/83.46 สูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้จากผลการวิจัยของผู้วิจัยค้นพบยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรา ดวงปรีชา (2554) ที่ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสะกดคำและการเข้าใจความหมายของคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำและการเข้าใจความหมายของคำในภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ และการเข้าใจความหมายของคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสะกดคำและการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 39.76/88.53 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ และการเข้าใจความหมายของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำและการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนสะกดคำและการเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศรี ใจภพ (2553) ที่ 1) ศึกษากระบวนการปฏิบัติการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อศึกษาผลการปฏิบัติการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการปฏิบัติการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์โดยจัดการเรียนการสอน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ตามแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์รูปแบบกระบวนการเรียนการสอนของผู้วิจัยจึงมีประสิทธิภาพพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นผลการปฏิบัติการพัฒนาเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ก่อนและหลังการปฏิบัติการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ จากการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวการันต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ใช้เกณฑ์ผ่านร้อยละ 80 และเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้ประเมินผลการปฏิบัติการ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนสามารถทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือเฉลี่ยร้อยละ 87.5 และมีนักเรียนที่

ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 85 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และผลปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กันตพัฒน์ สุวรรณเรือง (2562) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนกับหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.58/81.78 แสดงให้เห็นว่าชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้ชุดฝึกการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6333 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ด้านการเขียนสะกดคำตรงตามมาตราตัวสะกด เพิ่มขึ้น 0.6333 หรือคิดเป็นร้อยละ 63.33 3) นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของวรัญญา ไวรบรรเทา และอุษาพร เสวกวิ (2563) ที่วิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้นิทาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้นิทาน โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 5.94 คิดเป็นร้อยละ 29.71 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.73 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังเรียนเท่ากับ 17.51 คิดเป็นร้อยละ 87.57 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.35 และมีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าของผลการเรียนอยู่ที่ 11.57 คิดเป็นร้อยละ 59.57 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยมาทดสอบค่า t-test พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลงานวิจัยที่สอดคล้องดังกล่าวมานั้น ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ สนับสนุนว่าการใช้สื่อนิทานเป็นสื่อสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ช่วยส่งเสริมการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการนักเรียนเกิดแรงจูงใจ และความสนใจส่งเสริมนักเรียนให้ได้เกิดการเรียนรู้ เป็นการเพิ่มพูนทักษะส่งเสริมทางด้านการเขียนสะกดคำ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี และเป็นสื่อนิทานที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ส่งผลให้การเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทยดีขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เชื่อมโยงสู่สาระการเรียนรู้อื่นได้เป็นอย่างดี เป็นการพัฒนาทักษะทั้งทางด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้การเขียนสะกดคำได้ทุกกิจกรรมที่จัดการเรียนรู้และต้องรู้และเข้าใจวิธีการขั้นตอนการเขียน การสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม

2. ควรศึกษากับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางการสร้างนวัตกรรม เพื่อฝึกการเขียนสะกดคำให้ดียิ่งขึ้นไป

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้นั้นครูควรคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความสามารถของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการสร้างหนังสือนิทานประเภทอื่น ๆ หลากหลายที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้เชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ชีวิตประจำวันได้มากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการฝึกเขียนโดยใช้สื่อนิทานเล่มเล็ก

3. ควรนำสื่อนิทานไปจัดการเรียนการสอนในลักษณะการบูรณาการเนื้อหาสาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างหลากหลาย และเป็นการพัฒนาทักษะทั้งด้านการอ่านและการเขียนไปพร้อมกันด้วย

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อนิทาน ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณา ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อนำไปพัฒนาให้ดีขึ้นจากผู้มีพระคุณหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ สละเวลาอันมีค่าได้ให้ข้อคิดให้คำปรึกษา คอยชี้แนะแนวทางตลอดจนได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ด้วยความเมตตาและเอาใจใส่เป็นอย่างดี จนทำให้วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

กันตพัฒน์ สุวรรณเรือง .(2562). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดโดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

กิตติกา บุญญาทวี. (2557). รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง. อดิเรก : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

- จุมพิต ศรีวัฒนพงษ์. (2547). ผลการเขียนบทความแบบเน้นกระบวนการโดยใช้กลวิธีทางสังคมที่มีต่อความสามารถในการเขียนและทักษะทางสังคมของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมา ไตรคุป. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยนำความรู้ทางคติชนมาเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวิธีสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรณี แผงวังทอง. (2542). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายเกษตรปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์. ปรินญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรศรี ใจภพ. (2553). การปฏิบัติการพัฒนาการเขียนสะกดคำที่มีตัววรรณยุกต์ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนค้อ อำเภอบุณยธิกร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เมตตา บุญยะศรี. (2552). การพัฒนาหนังสือนิทานเพื่อส่งเสริมการอ่านและเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2552). การเขียน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ศรีัญญา บุญทันตา. (2552). การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โรงเรียนบ้านโป่ง อำเภอมแม่สายจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรัญญา ไวยรรเทา และอุษาพร เสวกวิ. (2563). การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มจร”, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 8(1), น. 230-240.